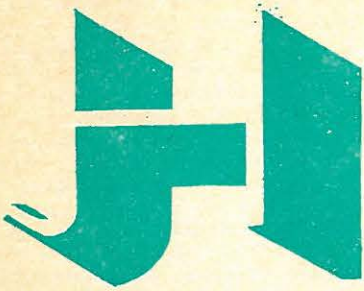

ZPRÁVODAJ

59. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1989 NA POČEST 45. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

POZOR, POZOR!!!

Vzhledem k tomu, že M. Schejbalovi se poprvé v životě povedlo představení delší než dvě hodiny, nestihnou diváci, kteří pojedou na Profesionální ženu ve 20.00 hodin do Žďárek, představení Emigrantů ve 21.30 hodin v Jiráskově divadle. Kdo vlastní oba lístky, musí se rozhodnout, které inscenaci dá přednost. Protože o oba tituly je velký zájem, vraťte, prosíme, druhý lístek do informačního střediska. Vy dostanete zpátky vstupné a uděláte radost někomu dalšímu.

Divadlo AHA! MěstKS Lysá nad Labem svým představením Rózewiczovy hry *Stará žena vysedává* rozbouřilo diváckou hronovskou hladinu. Režisér Miroslav Pokorný může být spokojený. Ať už tak nebo tak, AHA! je souborem, o kterém se zatím nejvíc mluví.

Anketa

1. Problémy: Je jich „moře“. Uvolňování z práce — všelijaké kličky za něž hrozí kázeňské tresty — nemožnost vybrat si náhradní volno v pátek — neposkytnutí delšího neplaceného volna na semináře (obětovat tedy dovolenou), pohled na ochotnickou činnost jako na soukromého koníčka. Zřizovatel rapidně snížil rozpočet souboru, takže nemožnost refundace mzdy na dobu představení, zájezdů, školení, neposkytování náhrad (nebo příspěvků) jízdného, stravného, nocležného, nákupu potřebného vybavení souboru.

Zkušenost nejčerstvější: Kdy si nám zřizovatel hradil pobyt na Jiráskových Hronovech, pak z části přispíval a teď už vůbec nic. A jen lístky letos přijdou na 300 korun. A co nocležné a jízdné, tedy tyto nutné a nezbytné výdaje? Když je v rodině divadlem potřebovaných víc, pak už to jsou slušné počty... A přitom jsem neustále přesvědčován, že jde o činnost společensky žádoucí a potřeb-

[pokračování na str. 2]

POPRVÉ A JENOM NA CHVILKU

Vážení čtenáři! Být studentkou divadelní vědy a dělat rozhovor s PhDr. Vlastou Smolákovou, kterou někteří znáte také jako moderátorku diskusních klubů na Šrámkově Písku, FEMADu anebo jako členku pražské krajské poroty, není úkol záviděníhodný. A v okamžiku, kdy si představíte jmenovku PhDr. Vlasta Smoláková, CSC., která visí u nás na katedře, zjistíte, že jde do tuhého. Nuže...

● Je pravda, že jste na Hronově poprvé?

„Ano. I když amatérské divadlo sleduji soustavně od roku 1974, jsem na Hronově poprvé (a ráda). JH má pověst

festivalu, na který lidé jezdí, aby se potkali a viděli pokud možno inspirativní divadlo. Konkrétním doporučením je pro mne pravidelná účast skupiny určitých profesionálů.“

● Co vás na Hronově zaujalo, překvapilo?

„Podobnost se Šrámkovým Pískem, pokud mohu soudit. Tradiční ochotnické divadlo má snahu se modernizovat. Dochází k sblíživání a prolínání výrazových prostředků a k vyhranění poetiky v novém slova smyslu.“

● Přeměna rozvířila hladinu, takže váš příspěvek k tématu Lébl?

„Divadlo tohoto typu je v situaci, kdy se divadelní jazyk všeobecně přes míru zjednodušil a zkonvencionalizoval, potřebné jako sůl. Pro začátek

[pokračování na str. 2]

Dnešní program JH

6.30	Celodenní výlet KPJH	ZŠ
9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	Mistr a Markétka DK Jirásek Česká Lípa	JD
16.00	Koncert hudební skupiny IMAGO V. Dřevítě	sady MAJ
16.00	Profesionální žena — DS Tyl Rakovník	Žďárky
17.00	Mistr a Markétka — DK Jirásek Česká Lípa	JD
18.30	Vítání DS Studio MěstNV Volyně	schody JD
20.00	Profesionální žena — DS Tyl Rakovník	Žďárky
20.00	Patronátní večer — Česká Lípa	SOU
21.00	Taneční večer	Slávie
21.30	Emigranti — Amat. soubor Jihomor. div. Znojmo	JD
22.00	Filmový večer — Perličky na dně	sady MAJ
22.00	Patronátní večer — DS Rakovník	Žďárky

Dětský divadelní soubor LDO LŠU a KD kpt. O. Jaroše začal v Mělníce pracovat před čtyřmi lety. První velký úspěch získal na národní přehlídce dětského přednesu s Groteskami M. Černíka. Na letošním Hronově uvedl Královnu Koloběžku na námět Jana Wericha.

KRAJÁNCI I KRAJANI

Tak jako se v Hronově druží každoročně Středočeši i Seve-ročeši, rozhodli se letos prvně rozmnožit tyto řady i „domáci“, neboť se zastýdli za svoji do-savadní liknavost. Budou okupo-vat Slávii v pátek od 22 hodin a zvou všechny krajany, k nimž se to dosud potrubní poštou ne-doneslo. Bude plno?

OSCAR TAKÉ PRO DIVÁKA

Osmnáctou reprízu Léblovy Přeměny zhlédla na Jiráskově Hronově dr. Vlasta Smoláková, CSc. Pokud by ji snad někdo chtěl podezírat z nějakých už-ších vztahů k souboru, musíme tuto pomluvu rázně odmítnout. Je to u ní běžný jev. Maratón na Zábradlí viděla 16 X, Ham-leta tamtéž 12 X apod. Navíc stačí navštívit všechna profes-ionální a velkou část amatér-ských představení v Praze i mi-mo ní, většinou opět několikrát. Její přátelé se prý už obrátili na příslušné instituce s žádos-tí, aby byl udělován také divá-cký Oscar a dr. Vlasta Smolá-ková se stala jeho první zaslou-žilou nositelkou.

ZA SVITU SVIC

Zatím nezjištěná divadelní skupina včera v noci kolem 02 hodiny nacvičovala z místa po-zorovatele zcela nečitelnou in-scenaci za zdí starého hřbitova. Bílé řízy a sinné obličejje, osvět-lované plameny svíci, nasvědčo-valy tomu, že jde o amatérský soubor místních duchů, ovšem láhev od minerálky se steklým sterainem na hrde, nalezená na tomto místě za kuropění, svěd-čí spíš o hercích povahy hmot-nější.

BEZ ZÁVĚREČNĚ?

Dle sdělení našich informáto-rů (Zajiček, Tejkl) se skuteč-ní setkání Východočechů ještě tento týden v pátek o 22 hod-ně v prostorách Slávie. Závě-rečná není stanovena, záleží na programu, jistě bohatém, jak je v tomto kraji zvykem (např. na ústecké inspiraci letos stihli u-vést ve dvou dnech 17 předsta-vení).

KDY NA VÝSTAVU

Pokud jste zatím nenavštívili výstavu Lidová architektura na Náchodsku, která je instalo-vána v malém sále Jiráskova divadla, neváhejte. Výstava je otevřena denně od 9 do 12 ho-din a od 13 do 16 hodin a tak-é mezi představeními a o pře-stávkách.

LITERATURA SYPE...

Jméno Antonína Kaliny, slav-né postavy z Jiráskova díla „U nás“, by jste ve zdejší matri-ce hledali marně. Jirásek tak po-češtil poněkud neslovansky zněj-ící jméno Antonína Knahla. Tah to byl patrně dobrý, neboť Jirásek si za peníze vydělané literaturou koupil v Hronově první vilu již v roce 1914; poz-ději si pořídil ještě další tři.

Amatérský soubor Jihomoravského divadla při MěstOB Znojmo se Jiráskova Hronova zúčastnil již dvakrát. Tentokrát sem pře-vezl Emigranty polského dramatika S. Mrožka, ve kterých hrají hlavní a jediné role Václav Beroun a Jiří Čapoun.

Oáza ochotnické rodiny

„Za mlada jsem zpíval, tancoval, hrál, tedy veřejně, vždyť jsem Jihočech a patří to k nátuře. A letos už po dvacáté sedmé jsem mezi účastníky Jiráskova Hronova. A víte, že Hronov začínal vždycky u mně? Už ve čtvrtek, to když přijel Láďa Lhota. Takže zahajovací ceremoniál se neodbýval na schodech divadla.“

Zdeněk Jelínek je už léta spojovacím můstkem mezi stovka-mi ochotníků. Je přítelem a má přátele mezi jmény zvučnými i prostými. Třináct let „Stovky“ je spojeno s jeho postavou, hlasem i uchem k naslouchání; kolik z nás u něho našlo tu pravou oázu, útulek i zpovědnici. Když přišel do Hronova, tak v roce 1949 začal pracovat v Potravinách proti Sokolu, pak bu-doval prodejnu Mléčných lahůdek, potom strávil ta krásná léta ve „Stovce“ a dnes ho najdeme v kavárně nad zmíněnými Mléč-nými lahůdkami, které se hned začalo říkat „Dvoustovka“. Cesta kolem hronovského náměstí, na níž ho našli Jirka Beneš, Lá-ďa Lhota, Josef Doležal, profesori Císař a Laurin a stovky dal-ších a dalších, se kruhem uzavřela. Káva je tu výborná, obsluha vzorná, úsměv a lidské příjemno nádavkem k účtu. Přijďte pobejt k panu Jelínkovi, vždycky u něho najdete celou ochot-nickou rodinu.

—gs—

(dokončení ze str. 1)

nou. A to i z největších oficiál-ních míst a hlav (viz mimo ji-né — zahájení 59. JH).

2. Jak dál: Kde jde o společen-skou objednávku (představení, festivaly, přehlídky), vzděláva-cí akce apod. - taxativně určit, že jde o obecný zájem a že má-me „právo“ a že „musí“ být respektováno. Otevřeně přiznat, že dochází ke snižování pro-středků a přizpůsobit tomu poč-et a rozsah přehlídek (nejlé-pe jen dočasně). S prostředky hospodařit tak, aby bylo mož-né hradit nejnütnější výdaje účastníků. Dnes organizátoři ne-platí a zřizovatelé nemají. Přes mnohá ujišťování počítat do jis-té míry s tím, že nový ekono-mický model zasune oblast ZUČ do „zbytných“ činností (pře-čtete si zajímavý příspěvek prof. Císaře v AS č. 5). A co tak třeba vehementně prosazo-vat, aby podniky, přispívající na rozvoj ZUČ měly nižší daně a odvody? To není přece uto-pie, ve světě to existuje!

Zájmová umělecká činnost je přece prostředek k rozšiřování všeobecné kulturnosti, a moc dobře víme, že by se měla opět dostat na jedno z předních míst mravního kodexu člověka. A do toho by se mělo investovat, pak by i další věci šly lépe. Někde se už blýská na časy, ale ces-ta to bude dlouhá... Takže: ZLOMME VAZ!

Pozn. A co takhle uspořádat tiskovou konferenci o proble-matice ochotnického divadla s těmi, kteří ho fakticky dělají a nejen s těmi, co ho řídí a sprav-ují? Otázkou je, zda by byl v kruzích novinářských zájem, že?

DUŠAN ZAKOPAL
ochotník u zřizovatele
DK ROH Vítkovice-Ostrava

POPRVÉ A JENOM NA CHVILKU

(dokončení ze str. 1)

třeba jen pro těch pár procent lidí, kteří jsou ochotni přistou-pit na poetiku, které jsme od-vykli. Na způsob komunikace, jenž aktivizuje vnímavost vůči divadlu i vůči životu. Tomu je třeba znovu se učit. Jenže dnes, kdy je na všechno tak málo času, chce divák zvládnout představení cestou nejmenšího odporu, což je chyba a divá-kova škoda. Jestliže divadlo sniženým nárokům vyhová, poskytuje hotové informace a ří-ká divákovi to, co sám ví. Di-vák má sice dobrý pocit, neboť cítí převahu, jenže nastává ú-tlum vnitřní aktivity jakožto svým způsobem tvořivého pro-cesu. Přeměna je inscenace,

která předpokládá diváka jistě připravenosti. Nutí k duševní aktivitě během představení i po něm.“

● Na festivalu jsou zastoupena představení, která inklinují k satíře. Jaký je váš názor na sa-tiru v současné době a na sa-tiru vůbec?

„Kardinální otázkou je, je-li klima na satiru v společenském smyslu slova a jestli ji vůbec umíme. Faktem je, že satíře se u nás příliš nedaří. Jiná je si-tuace v Sovětském svazu, která umožňuje divadlu záviděnfhod-nou adresnost a neautocenzu-rovanost, což je podmínka smy-sluplné satíry.“

● Jste tady „jenom na skok“.

Kvůli kterým představením byste svůj pobyt v Hronově pro-dloužila?

„Kvůli Pitínského Matce. Ale řadu představení neznám. Ne-chci nikomu ublížit. Rozhodně by mě zajímal Mistr a Markét-ka. Také proto, že chovám jis-tou skepsi vůči dramatizacím próz Michaila Bulgakova, kte-rý byl stejně dobrý prozaik ja-ko dramatik a prozaickou či dramatickou formu nevolil ná-hodou. Přičemž ale chápu, že divadelníky osobně a lidsky přitahuje, a proto se ho snaží přenést na jeviště.“

Děkuji za rozhovor

EVA LANGŠÁDLOVÁ

Přijďte na FRMOL!

Přehlídka s tímto názvem, pořádaná v Havlíčkově Brodě, bilancuje úroveň amatérského zábavného divadla. Fraška, opereta, muzikál a podobné druhy divadla tu opět v příštím roce, přesně od 30. března do 1. dubna 1990, najdou své diváky i odborníky, kteří se s chutí a rovněž s humorem zamýšlejí nad touto divadelní disciplínou. Bližší o atmosféře FRMOLU si můžete z pera Pavla Doštalá přečíst v poslední Amatérské scéně. Pořadatelé budou obesílat Krajská kulturní střediska v Čechách nabídkou přihlášek, ale máte-li chuť a zájem zúčastnit se havlíčkobrodské přehlídky, napište o sobě Lidě Honzové, SPK Havlíčkův Brod, Na ostrově 28.

Čtyři ženy na snímku uvidíte v drammatizaci populárního románu V. Párala *Profesionální žena*. S Divadelním souborem Tyl při MěstKS Rakovník ji v přátelské spolupráci nastudoval režisér M. Schejbal, jinak vůdčí osobnost pražského Anebbívdla.

Centrum a Divadlo

Pro ty, kteří nebudou po 59. JH ještě nasyceni divadlem, máme zajímavou informaci: Centrum pro volný čas mládeže ČÚV SSM připravilo spolu s SČDU, PKS a Divadelním ústavem Praha malé setkání při Divadelním festivalu aktualit.

Toto čtyřdenní rokování o profesionálním divadle se bude konat 21. — 24. 8. a je určeno převážně mladým hercům, režisérům a dramaturgům z oblastních divadel. Uskuteční se výměny názorů s představiteli SČDU a zástupci redakce Scény. Lektory jsou Jan Kačer, Ivan Rajmont a Petr Oszlý. PKS na-

bídlo také pro účastníky volné vstupenky na celý festival. Bližší podrobnosti se dozvíte na pražském telefonním čísle 37 80 45 (Centrum pro volný čas mládeže ČÚV SSM Gorkého nám. 24, Praha 1). Chcete-li osobně, v Parku kultury a oddechu J. Fučíka v Praze máme kanceláře CUČM.

Křest sv. redaktora

Zatímco nejmenovaný porotce (Pavel Harvánek) vytrhl moderátorce Majce Bokové hůlku - špacírku a předstíral trvalou invaliditu, dva redaktori Zpravodaje, Eva Langšádlová a Zdeněk Tichý, byli vtaženi do tanečního reje Křestu sv. Vladimíra, přičemž zvláště Tichý uplatnil vysokou folklórní pohybovou kulturu. Díky jemu se představení vítězů Wolkrova Prostějova protáhlo jistě o 20 sekund. Redaktor se pak přiznal, že na jevišti stál poprvé a byl zklamán, že z něho musel odejít.

Z (barevných) diskusních klubů

RŮŽOVÝ

Kateřina Fixová má dar vytvořit přátelskou atmosféru, ve které se nikdo nestydí říci svůj názor. Po krátkém dramaturgickém úvodu s citem navádí diskutéry na správný směr. Upozorňuje na absurdní prvky, vrací se za pomocí scénáře ke klíčovým dramatickým situacím. Nadhazuje problém dvojí teoretické možnosti interpretace hry Špatný byt. K této otázce se později vrátil Jiří Fréhar, který ocenil variantu Saši Gregora pro prvek naděje, jenž tato interpretace přináší.

V závěru, který se značně prodloužil, se hovořilo o organizačních otázkách. Je nutné přesunout diskusi o inscenaci

Mistr a Markétka na pátek, neboť členové klubu ji uvidí ve čtvrtek. K organizačním otázkám se vyslovil také Eduard Trtílek: *Myslím si, že všechna soutěžní představení by se měla konat v Jiráskově divadle. Jednak by odpadla honba za lístky a jednak se domnívám, že atmosféra jeviště a hlediště v tomto divadle je nezapomenutelným zážitkem pro každého herce. Pro mě je hrát ve Slávií urážka.*

Na problematiku hracích prostorů pro netradiční divadlo reagovali i další účastníci diskuse. Výsledkem debaty je rozhodnutí uspořádat sbírku na přístavbu Jiráskova divadla a to pod názvem **CIHLA PRO JIRÁSKOVO DIVADLO**.

Převést na scénu román Michaila Bulgakova *Mistr a Markétka* je úkolem velmi nesnadným a přitom lákavým, protože jde o dílo mnohovrstevnaté, myšlenkově bohaté a stále aktuální. Zajímá nás nejen tím, jak je napsáno, ale také proto, že je spojeno s Bulgakovovým osudem — s jeho stanoviskem (na něž bohužel doplácel), že člověk má vždy obhajovat pravdu vyplývající z jeho pohledu na život, že si má zachovat rovnou páteř i tehdy, když se kolem něho ostatní ohýbají. I dnes voláme po zachování těchto hodnot, a proto se k němu intenzivně vracíme.

Českolipský soubor Jirásek se s nelehkým úkolem porval se ctí a z představení cítíme, že jej sdělovaná témata zajímají, že ví, co nám chce sdělit a že se mu to do jisté míry i daří.

Především je třeba vyzdvihnout vysokou kvalitu Klapkovy dramaturgie, která přehledně zachycuje (i při nevyhnutelném zjednodušení) všechny rysy románu a vyzvedává hlavní tématickou linii. Je zajímavá především prolínání příběhu z bible (Pílat Pontský) s osudy postav v určité historické situaci v Moskvě - dochází tak k zajímavým přesahům a analogiím (např. představování JEŠUY v biblickém příběhu Ivanem Bezprizorným s sebou v závěru přináší naději v jakési předání štafety, v pokračování osudu nezlomného člověka). Kromě těchto dvou linií sleduje inscenace ještě třetí, a sice linii Wolandovu, je ho hru s vybranými oběťmi, která jej má přivést k poznání, jací současní lidé vlastně jsou. Je to dramaturgie, která Bulga-

kova nezkrsluje, ale ctí jej a vykládá.

Kvalitní dramaturgie však do jisté míry ukázala meze interpretačních možností a schopností českolipského souboru,

kteř se projeví v režijní i herecké práci.

Především nedocházelo ke zřetelné změně nálad a situací při prolínání jednotlivých linií, takže především první polovina inscenace působila poměrně jednotvárně, až zdlouhavě. Chyběl kontrast. Postrádali jsme komediální prvky, ironii, ale na druhé straně i jistou magičnost, irrealitu, která je součástí Bulgakovovy poetiky a která by dokázala posílit dramatické napětí inscenace. Jisté momenty magie v inscenaci sice obsaženy jsou, ale zůstávají nedotazeny (např. ony antropomorfní

„futrálí“, jakési masky lidí pro danou pokřivenou situaci). Ne zcela zvládnutá se jevila klíčová scéna - zrada Markétky, ale i některé scény další (např. scéna cirkusu). Na druhé stra-

o nutnosti právě této volby nepřesvědčilo.

Základním inscenačním principem je snaha souboru o střídmost v použití výrazových prostředků. Je to snaha o sevřený tvar. A přes všechny výše uvedené problémy a nedůslednosti je třeba konstatovat, že se kolektivní základní tématickou linií o tom, že chceme-li být lidmi, musíme být především sami sebou, podařilo sdělit - a to nejen v rovině příběhu, ale i s emotivním dopadem. Je třeba konstatovat, že jde o inscenaci nesmírně cennou, na kterou klademe velké nároky už proto, že si je klade i sám soubor.

Navíc je třeba poznamenat, že Klapkova dramaturgie je dobrým základem pro další možný kvalitativní vývoj českolipské inscenace a že by bylo škoda, kdyby soubor této možnosti ještě dále a důsledněji nevyužil

Recenze představení

ne se setkáváme s řadou zajímavých řešení (např. ztvárnění světla města při letu Markétky na bál). K jisté jednotvárnosti první poloviny inscenace přispělo také herecké posazení Wolanda, kterému chybělo vnitřní napětí a které bylo stereotypní a neproměnné ve sledování odehrávajících se situací - a nikoliv hnacím motorem veškerého dění.

Můžeme si klást také otázku, nakolik je opodstatněná volba arénového prostoru, nakolik je zvolený inscenační prostor zvládnutý. Včerejší představení

Plné divadlo fotografií

Na výstavě fotografií v Jiráskově divadle bylo ve středu rušno. Fotografie visely podél stěn, ležely na zemi, a když už se nevešly, začly se přelévat i na Terasu, kde frekventanti fotografické dílny instalovali své práce. (Podotýkám, abych osvětlil nedorozumění kolem glosy „Blýskání se“, že své práce pořizují bez fotoblesku.) Mezi tím vším Jaroslav Krejčí, který objasňoval vznik fotografických cyklů i jejich smysl. Hamlet aneb Macháček ve všech rolích Hamleta, Hanzlíkův Hamlet, Bolek Polívka a jeho „anatomie herce“, Maratón a Jakub fatalista, divadlo Orfeus a další a další fotografie, z nichž mnohé tvoří tlusté složky fotografických alb. Ukázky z prací studentů FAMU byly zároveň pozvánkou na jejich výstavu v pražské výstavní síni Fotochema od 23. srpna.

-zat-

O totální přizpůsobivosti

S Havlíčkem se jim cestuje lehce. Vezou sebou dvě kytary a potrháný, roztrhaný šat ujařmených. Bosí. Jsou přizpůsobiví — prostoru. Totálně. Nemají nároků. V Prostějově vystupovali na asfaltu před kostelem, pak pod střechou v aréně. Kukátko jim nevadí. Vejdou se do malého klubu, obsáhnou ratejnový sál. — Mohli by vystupovat i v hronovských lukách, kde je vlání na všechny

strany... Světlo takřka nepotřebují, neboť oni jsou světlem. Ti plní jasu z Mladé Boleslavi rozžhavili Havlíčkův text (notně pokrácený) a loučili se s námi s otázkou a v závorce — takhle to znělo: „Plivni si stokrát do moře, ono se nezmění. (?)“

ADIVADLO z Havlíčkova Brodu se objeví na Jiráskově Hronově poprvé. Soubor, který v roce 1986 oslavil 150 let ochotnického divadla v Havlíčkově Brodě, uvede v mimosoutěžním programu Nos Nikolaje Vasiljeviče Gogola. Scénář a režie je dílem M. Lhotky.

Z ochotnického dávnověku

Několik čísel

Podle výkazů došlých do ÚMDOČ, bylo sehráno v roce 1926 celkem 5342 představení (v tom pouze 576 her cizích), z nichž bylo odvedeno: na dobročinné účely 189 904 Kč, za knihy zapláceno 238 537 Kč, na daních a kolkovném 301 833 Kč. Pokles uspořádaných představení ochotnických oproti rokům minulým činí 20 %, pokles darů dobročinným a humanitním účelům skoro 50 %. Jako důvod poklesu uvádějí spolky přílišné zatížení divad. představení dárkami a daněmi (pouhé kolkovné činí 16 Kč za jednu hru, dávka za úřední výkon 5 - 20 Kč, dále přijdou dávky ze zábav, z plakátování, z hasičské hlídky, daně z obratu). A tak obavy, vyslovené v četných protestech, resolucích a petičích se plně, bohužel, potvrdily. Státní správa získala sice nepatrně, ale trojnásobný obnos ztrácejí humanitní a sociální podniky, nakladatelé a autoři a domnělý zisk státní správy je nepatrný, neboť při dřívějším zvýšeném počtu představení by byl příjem státního zisku téměř stejný.

(Z Věstníku Smetanova okrsku div. och. čl. roč. 1927)

Barevná historie

Bílá, růžová a fialová jsou barvami stužek čestných vstupenek na prvních pět Jiráskových Hronovů. Kromě nich tu najdeme i čestný odznak 50 let ÚMDOČ věnovaný památce Tylově z roku 1936. Těmito kuriozitami se obohatil letošní štáb Jiráskova Hronova díky paní Jaroslavě Trískové z Prahy, která je našla v pozůstatosti svého manžela a poslala do Hronova.

Zitřejší program JH

9.00	Beseda poroty se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
13.30	Beseda s redaktory Amatérské scény	ZŠ
13.30	Fimfárum — DS Heřmanův Městec	Slávie
16.00	Nos — ADIVADLO SKP ZV ROH Havlíčkův Brod	Žďárky
16.00	Pec — STUDIO MěstKS Volyně	JD
17.45	Fimfárum — DS Heřmanův Městec	Slávie
19.30	Nos — ADIVADLO SKP ZV ROH Havlíčkův Brod	Žďárky
20.00	Pec — STUDIO MěstKS Volyně	JD
21.00	Taneční večer	Slávie
22.00	Patronátní večer	SOU
22.00	Filmový večer — Daleká cesta	sady MAJ

Kuřáci v parku

Ve Zpravodaji č. 4 jsme psali o tom, že již v ochotnickém dávnověku bylo jasné, kam patří kuřák. Před dům! Nic se tam však bohužel nepíše o tom, co s kuřákem v parku. Proto se vedoucí redaktorka Zpravodaje vrátila z představení Hanse Sachse v slzách. Inscenace jí sice potěšila, ale podlehla soustředěnému náporu kuřáků, kteří jí obklopovali ze všech stran a rozrušení dějem bohatě dýmali. Navrhne prý na organizačním štábu, aby hlediště v sadech MAJ bylo stejně jako v letadle rozděleno na část kuřáckou a nekuřáckou. Kuřáci, třešete se!

Dnes měli účastníci Klubu mladých divadelníků volný den, který měl sloužit k dohnání spánkového dluhu. Bouřlivé noční debaty o povídce dr. Ivana Vyskočila nás opravdu vyčerpaly. Někteří z nás relaxovali lovem ryb, někteří lovem děvčat (chlapců), někteří lovem suvenýrů, někteří lovem, ovšem někteří se projevili vskutku konzumně. Proto není divu, že jsme se všichni na večerní představení Divadla poezie SOU obchodního v Mladé Boleslavi KŘEST SVATÉHO VLADIMÍRA a následnou diskusi těšili.

Z divadla jsme odcházeli v dobré náladě příjemně potěšeni. Ovšem ne všichni. Jeden mezi námi nebyl. Odešel po prvních pěti minutách. Nebyl sám, který inscenaci nepřijal. Jeho názor podpořila asi čtvrtina z nás, přesto ostatní představení hájili. Na základě tohoto rozporu se rozvinula diskuse.

Zkrácením textu o poslední zpěv došlo k mírnému posunu tématu vzhledem k původní předloze Karla Havlíčka Borovského. Místo hledání nového boha inscenace v závěru nastoluje apelativní otázku o smyslu lidského konání. Domníváme se, že soubor vzal toto téma za své. Sděloval nám to s nadhle-

dem, lehkostí, minimálními prostředky. Bohužel tuto linii nedodržel po celou dobu insce-

vat. Někteří se domnívali, že herci přehrávali, jiní byli nadšení jejich spontánností. Zazně-

Mladýma očima

nace. V několika místech (monolog Perunky, závěr) sklouzl k nepřirozenosti až patosu. Další problém spatřujeme v „děkovačce“, kterou byl etický dopad představení značně oslaben. Ani zatáhnutí diváků do děje (taneč) pro nás nebylo dostatečně odůvodněno.

Hodnocení hereckých výkonů se nám pro naprostou odlišnost názorů nepodařilo objektivizo-

vat. Někteří se domnívali, že herci přehrávali, jiní byli nadšení jejich spontánností. Zazně-

ly hlasy, že se děvčata předváděla. Všichni však ocenili dva herecké výkony - Perunky a Drába. Zejména dráb velice přesně udržel míru stylizace. Smysl díla spatřujeme v odsouzení ztročení nejnižší podstaty člověka, která je symbolizována bohem. Tuto podstatu, která je v něm hluboce zakořeněna a je jeho součástí chce využít moc ke svému pro-

spěchu a naprosto nesmyslně se jí snaží oslabit a zničit. Využívá k tomu síly, což je její jediná zbraň.

Domníváme se, že toto představení má velký smysl i pro samotné herce, neboť jim umožnilo nahlédnout do literatury i jinak než přes povinnou četbu a nalézt v ní opravdové hodnoty.

Přes všechny výhrady bylo pro nás toto představení osvěžující a pro příjemné emoce, které na nás inscenace zanechala, nejsme schopni racionálně hodnotit, což se nejspíš projeví na tomto článku.